

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Duo Tractatus

Moneta, Giampietro

Marburg, 1628

Cap. I. Quo jure inventæ & introductæ sint Decimæ; & continet quatuor
Quæstiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63048](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-63048)

- 18 Decimæ præceptæ sunt jure Pontificio.
19 Causæ, ob quas decimæ introductæ sunt, remissive.
20 Deus Q. M. reservavit sibi decimas in signum univerſalitatis dominii.
21 Decimæ introductæ quoq; sunt ad congruam sustentationem ministrorum Dei, & ecclesia.

C A P. I.

*Quo jure inventæ, & introductæ
sunt Decimæ.*

Q UÆR O P R I M O , An decima jure naturæ inven-
ta & sint?

Respondeo, eas originem habuisse † ante legem scriptam, quando solum vigebat lex naturalis; unde legimus Genes. 14. quod Abraham de omnibus, quæ à quinque regibus eripuerat, decimas dedit sacerdoti Melchisedech; de quo loquens D. Paulus ad Heb. 7. ait; Intuemini, quantus fuerit hic, cui & decimas dedit de precipuis Abraham Patriarcha; & Gen. 28. Vovit votū Iacob dicens, Si fuerit dominus mecum, & custodierit me in via, &c. & paulo post, cunctorum, quæ dederis mihi, decimas offeram tibi. Alia ad hoc assert Covar. lib. I. var. resol. c. 17. n. 2. Navar. in man. c. 21. n. 28. & alii quos refert Petr. Cened. in collect. ad ius can. part. I. collect. ul. De votis vero † circa decimas, nec rō de decimis ipsis gentilium & ethnicorum, videre potes apud Rebus in suo tract. de decimis, q. I. num. 2. 3. & 5. Varr. l. 5. de ling. lat. Plin. Plutarch. & alios, quos refert Covar. d. c. 17. n. 2. Anastas. Germon. in suo Mod. tract. de sacror. immun. lib. I. cap. 14. nu. 2. usq; ad 15. & l. 3. cap. 19. num. 4. & Petr. Greg. Tholos. prel. opt. jurisc. probiq; magist. l. 2. cap. 25. Puto tamen † homines sub lege naturæ non fuisse ligatos ad solutionem decimarum sub peccato, sed solvebantur vel ex consilio, vel ex voto, ut concludit Rebus d. quest. I. Tyndar. Doctor antiquissimus in simili-

*tract. de decimis, numer. 9. & Abulens. super Matth. 23.
Unde consequenter dicendum, eum, qui nunc omittit
decimas solvere ministris ecclesiæ, præsertim non in-
digentibus, non peccare † contrajus naturale, sed so-
lum contrajus positivum Pontificium, ut mox dice-
mus.*

Quæro Secundo, *An decima instituta sint
& præcepta de jure divino?*

*s Respondeo, † communem resolutionem esse, quod
à Deo institutæ fuerint, & olim saltem sub veteri lege
præcepit. Deus enim O. M. Exod. 22. præcepit, eas sol-
vi; Decimas, inquit, & primitias tuas non tardabis of-
ferre, & Lev. ult. omnes decima terra tua de pomis arbo-
rum, sive de frugibus Domini sunt, & illi sanctificantur,
& Num. 18. cum sacerdotibus, qui & ipsi erant ex tribu
Levi, dedit Deus omnia primitiarum jura, Levitis
concessit decimas omnium fructuum, & pecorū, sum-
mo vero Sacerdoti decimam decimæ Levitarum; &
hoc quoad decimas prædiales seu reales. De persona-
libus vero † habetur 2. Esdr. 10. ibi, Leviti decimas
habent in omnibus urbibus, in quibus opus nostrum ex-
eretur; & Deuter. 12. Offeretis decimas, & primitias
manuum vestrarum. Dubium autem maximum est,
an hoc præceptum nunc obliget. Et quidem quod ob-
liget, illa ratio potest afferri, quia † morale præceptum
videtur, ut probat Tyndar. d. tract. de decim. numer. 25.
& Andr. Hisp. in reg. decim. vers. 4. fui interrogatus,
num. 1. moralia autem præcepta † obligant etiam tem-
pore novæ legis, ut docent Theologi omnes, & tradit
Gratian. & ibi gloss. in c. fi. §. his ita, 6. dist. Sed quod de-
cimæ à Deo institutæ sint, & ex jure divino † nunc
quoq; debeantur, voluit gloss. 2. in c. à nobis, & gl. pen.
in cap. nuper de decim. tradunt Doct. in rubr. & c. paro-
chianos, c. in aliquibus & c. tua, il. 1. eod. tenentque
expressæ Tyndar. & Rebuf. loc. cit. Andr. Hisp. in sua
reg. decimarum, versic. decima est jure naturali, num. 1.
§. 6. & 15. Rot. Rom. decis. 1. num. 1. de decim. in antiqu. &
decis. 14. nu. 2. de jud. in no. & alii passim. Est enim hæc
opinio*

opinio fere communis canonistarum. Imo idem † de- 10
cylum videtur à summis Pontificibus, in c. tua, il. 1. &
2. c. parochianos, & c. in aliquibus, de decim. & Concil.
infra citandis, cum alius concord. que ubique allegantur
à gloss. & canonist. Contrarium tamen, quod de jure
divino nunc non debeantur, † voluerunt Abul. Matt. 11
18. q. 90. & Ugo de S. Viæt. l. 1. de sacr. par. II. c. 4. & II. ce-
teriq; Theologi, quos late, sed leviter refellunt Tyn-
dar. Germon. & Rebus. locis citatus. Sed opinionem A-
bul. & Vg. quod decimæ à Deo institutæ quidem sint,
non tamen ex nunc præcepto divino debeantur, præ-
ter D. Thom. 2. 2. q. 87. art. 1. & ibi Cajet. Sot. lib. 9. de
just. & jur. q. 4. art. 1. & alios omnes Theologos, testo
Alph. Castr. de heres. verb. *Decima*, quib. hac in re, ma-
gis quam canonistis credendum est, cum de jure divi-
no interpretando agatur, quod proprium eorum mu-
nus est, tenent † inter Juristas Covar. maximè auctori- 12
tatis vir, d. cap. 17. numer. 2. & 3. Thom. Zerol. in sua
praxi Episc. verbo, *decima*, in princip. Navar. in man-
conf. c. 21. n. 28. & 31. & tract. de redd. eccl. q. 1. monit.
59. num. 1. & conf. 2. num. 3. tit. de decimis, vol. 1. Fern.
Vasq. controv. illustr. lib. 2. c. 89. num. 1. in si. & Turre-
crem. in cap. revertimini, n. 5. & 6. 16. q. 1. & Summistæ
fere omnes, qui vel canonistæ sunt, vel canonū haud-
quaquam ignari verbo, *decima*, ubi etiam late & opti-
me probant horum Doct. quamplures, illud † præce- 13
ptum decimarū non morale esse, sed potius judiciale.
Judicialia autem † nunc vim legis non obtinent, ut 14
tradit S. Thom. 1. 2. q. 104. art. 3. Alens. 2. p. sum. q. 3. n. 1.
Bonav. 4. senten. distinct. 3. art. 3. q. 2. Scotus q. ultima,
& aliipassim, & inter Iuris consultos late tradit Tiraq.
de retr. lign. in pref. num. 8. & in specie, quod decima-
rum præceptum tanquam judiciale abrogatum sit,
tradit post alios Henriq. l. 7. sum. theol. mor. c. 17. nu. 1.
Omnia vero in contrarium allegata, solum probant,
decimas institutas fuisse à Deo, & præceptas in lege ve-
teri, ut fuse tradit Vasq. & Covar. loc. cit. Quibus &
ego libenter adhæreo propter illorum optimas ratio-
nes.

nes; maxime quia contra divinum præceptum nulla datur consuetudo, aut dispensatio, quæ tamen in solutione decimarum admittitur, ut *infra suis locis dicimus*.

15 Illud sane non inficior, jure naturali & divino teneri subditos ad sustentandum pastorem animarum suarum indigentem, ut post D. Thom. Sot. & alios optimo probat Covar. d. num. 2 & 3. Vasq. Turrecr. & Navar. locis citatis. Quoad substantiam ergo, hoc est, quoad congruam sustentationem ministrorum, dici

16 possunt † decimæ de jure naturali, & divino; quoad modum vero; quod nimurum hæc sustentatio fiat per viam decimarum, id est de jure humano, ut late, & optime explicant prædictati Doct. & in hoc consistit hæc opinio, quæ etiam vel ex eo probabilis redditur, quod

17 præceptum decimarum † inter ecclesiæ præcepta numeratur.

Quæro TERTIO, An decima præcepta sint iure Pontificio?

18 Respondeo, † omnibus notum esse, quod sic; de hoc enim sunt infiniti propterea. in cap. decimæ, 16. q. 1. omnes decimæ, 16. q. 7. & omnes cap. tam Decret. quam 6. & clem. sub hoc tit. de decim. ubi omnes hoc clamant, & in Conc. Magunt. c. 38. sic dicitur, *admonemus, atque præcipimus, ut decimas dari de omnibus non negligatur, quia Deus ipse sibi dari consuluit*, & Conc. Trident. seq. 25. c. 12. de refor. docet, decimas debitas esse Deo, & qui eas dari noluerint, aut dantes impediunt, res alienas invadere, earumq; solutionem præcipit sub pena excommunicationis.

Quæro QUARTO, Quam ob causam introducuntur sint decimæ?

19 Respondeo, multas † esse causas, ob quas introducuntur, quas recenseret inter alios Rebuf. d. tract. q. 1. n. 1. & seqq. Tynd. d. tract. num. 14. cum seqq. sed illæ duæ

20 præcipue sunt; Altera, quod Deus O. M. † eas sibi reservavit in signum universalis dominii, c. cum non sit, & c. tua, il. 2. de decim. & colligitur ex Concil. Magunt. & Trid. locis alleg. hanc causam referit Rebuf. d. q. 1. n. 1. Tynd.

Tyndar. d. tract. num. 17. & 43. & Andr. Hisp. d. vers. decima est jure naturali, num. 8. & hoc firmant canonistæ omnes, in c. 1. de decim. in 6. ubi Franc. hanc communem opinionem dicit; & amplectitur etiam Boer. decis. 136. & Capit. decis. 20. nu. 5. Viv. opin. 153. verbo, consuetudo non solvendi, Benincas. tract. de paupertate, q. 7. in 6. speciali, n. 2. Altera causa est + sustentatio ministrorum Dei, & ecclesiæ, c. si ergo, 12. q. 1. e. novum, de decimus, quod idem annotarunt Tyndar. Rebus Hisp. locis citatis, Covar. d. c. 17. nu. 2. Sarment. de reddit. ecclesie, cap. 4. nu. 8. D. Thom. q. 87. art. 1. Sotus d. l. 9. q. 4. art. 1. & alii quotquot de decimis scripserunt.

SUMMÆ RERUM.

- 1 Definitio decima; qua explicatur. num. seqq.
- 2 Decima solvitur de omnibus bonus, licite quesitis numero 3.
- 4 Decima est quota pars, hoc est, unum ex decem; & se quando solvitur duodecima, quintadecima, vel alia quota, ea habetur pro decima. num. 5. & cur hac potius quota, quam alia electa sit à Deo. numero 6.
- 7 Denarius numerus est primus terminus numerorum, & perfectionem significat.
- 8 Deus reservavit decimam partem tamquam Leviticum sufficientem, populo autem non molestam.
- 9 Primitia, & oblationes in quo differant à decimis; & quid sint. num. 10.

C A P. II.

Quid sit Decima.

QUERO PRIMO, De definitione decima.

Respondeatur, quod omissis aliis descriptionibus, sic potest + definiri, omnium bonorum licite quesitorum quota pars Deo ejusque ministris, divina institutione.